

Has vist la pluja?

Per EloiA el dv., 02/01/2009 - 09:00

(cançó original: "Have you ever seen the rain?", de la Creedence Clearwater)

Ivette Nadal

-

MARATÓ TV3

Lletra original

Fa temps algú em va dir i hi ha calma vol dir queja no, no pot trigar a ploure avuiQuan s'acabi tot això el sol tornarà brillari no, no ens deixarà a les fosques Digue'm si no has vist ploure mai de nit?Digue'm si no has vist ploure a mig matí en dies assolellats? Ja fa dies que aquest sol esta fred i encara plouja no! no pot trigar a fer calor sempre em sembla que es igualel món gira, amunt i avall,i no, ningú no ho atura Digue'm si no... Ja fa dies que aquest solesta fred i encara plouja no! no pot trigar a fer calor sempre em sembla que es igualel món gira, amunt i avall,i no, ningú no ho atura Digue'm si no...

Lletra traduïda

Cant d'un cor ofegat de set

Palestina, l'escenari de bona part de la Bíblia i terra de Jesús, és un indret força àrid i la pluja és viscuda com un do del cel. Els antics profetes (com en el text d'Isaïes que teniu abaix), quan volien parlar de la força de Déu en cadascú usaven la imatge de la pluja, comparant-la amb una Paraula regalada-revelada que ens davalla del cel, ens alimenta i ens fa créixer. Un amic em deia que a missa s'hi ha d'anar amb gana i set, perquè així s'activa el desig de ser omplert i satisfet, que això del dejuni espiritual té la seva gràcia. Sovint, com també passa en aquesta cançó, s'associa la pluja amb el desig de ser omplerts, de trobar allò que ens manca en el fons de l'ànima. Avui en dia, de tantes aigües de consum que ens ofereixen, ens oblidem de la set d'aigua viva fins que la nostra pregària esdevé una paradoxa: **"Dóna'm un vas de set, que em moro d'aigua!"** Possible dinàmica: humitejar un got amb cotó i llavors de lletíes i veure-les germinar al cap d'un temps.

"Tal com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra i la fecunden, i la fan germinar fins que dóna llavor als sembradors i pa per a aliment, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà a mi infecunda. Realitzarà el que jo volia, complirà la missió que jo li havia confiat." (Isaïes 55, 10-11) "Tu ets el meu Déu, Senyor; a l'alba et cerco. Tot jo tinc set de tu, per tu es desviu el meu cor en terra eixuta, assedegada, sense aigua." (Salm 63, 2) "Tots els qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set. Però el qui begui de l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: l'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna" (Jn 4, 13-14)
